

Διακοπή μνημοσύνου Μητροπολιτών από Ιερείς της Κρήτης

Μάρτιος 14, 2017 στις 13:05 μμ ΝΕΑ

Τέσσερις Ιερείς της Κρήτης έκαναν γνωστό πως διακόπτουν το μνημόσυνο των Μητροπολιτών τους, κάνοντας λόγο για οικουμενιστικές κινήσεις που έρχονται σε αντίθεση με τα λόγια των Πατέρων της Εκκλησίας μας.

Η επιστολή τους αναφέρει:

Θέμα: Δήλωση Διακοπής Μνημοσύνου

Σεβασμιώτατοι,

Μετά λύπης, αλλά και πολλής πνευματικής χαράς και ευφροσύνης, επιθυμούμε διά του παρόντος να σας γνωστοποιήσουμε ότι, ακολουθώντας την Αποστολική και Πατερική Παράδοση στο θέμα της κοινωνίας με τους αιρετικούς, διακόπτουμε τη μνημόνευση του ονόματός σας στις ιερές ακολουθίες, γιατί σεις και πολλοί άλλοι συνεπίσκοποί σας εγκαταλείψατε αυτήν την θεία Παράδοση και ευρίσκεσθε εκτός της οδού των Αγίων Πατέρων.

Η θεάρεστη και από τούς Ιερούς Κανόνες επαινούμενη αυτή ενέργεια συμβολικά θα γίνει την Κυριακή της Ορθοδοξίας (05.03.2017), οπότε εορτάζουμε την αναστήλωση των ιερών εικόνων και διαβάζουμε το «Συνοδικόν της Ορθοδοξίας» με τα αναθέματα εναντίον όλων των αιρετικών, ώστε να δηλώσουμε και μέσα στον ιερό χώρο της Θείας Λατρείας ότι καταδικάζουμε την παναίρεση του Οικουμενισμού και απορρίπτουμε την ψευδοσύνοδο του Κολυμπαρίου, η οποία αναγνώρισε τις αιρέσεις ως εκκλησίες και αποδέχθηκε τον συγκρητιστικό και καταστροφικό Οικουμενισμό.

Εικονομαχία και Οικουμενισμός

Μετά από εκατό περίπου χρόνια που επιτρέψαμε το νέφος των αιρέσεων να θολώνει και νά σκοτεινιάζει τον καταγάλανο ουρανό της Ορθοδόξου Πίστεως, να διαιρεί και να σχίζει το ορθόδοξο πλήρωμα, να διασπά την αδιάσπαστη ακολουθία και διαδοχή των ορθοδόξων δογμάτων, τώρα με τη Χάρη και συνέργεια του Θεού και τις πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου και των θεοδιδάκτων και θεοφωτίστων Αγίων Πατέρων θα συντελέσουμε με τήν θερμή ορθόδοξη Ομολογία μας, ώστε να πνεύσει η Χάρη του Αγίου Πνεύματος ισχυρότερα και νά σκορπίσει το νέφος του παναιρετικού Οικουμενισμού, όπως εσκόρπισε το νέφος της Εικονομαχίας, η οποία ταλαιπώρησε καίποτε την Εκκλησία περισσότερο από ένα αιώνα. Εμείς κάνουμε την αρχή μαζί με άλλους Πατέρες, μερικοί από τους οποίους δεν άντεξαν την σκοτεινιά και βγήκαν ήδη στο ξέφωτο, όπως έκαναν για την Εικονομαχία και οι μοναχοί του Ολύμπου της Βιθυνίας, και ελπίζουμε ότι θα αναστήσει και θα αναδείξει ο Θεός, όπως και τότε, πατριάρχας και επισκόπους, για να ολοκληρώσουν τον νέον θρίαμβο της Ορθοδοξίας εναντίον των νέων κρυφών και επικίνδυνων δυνάμεων του σκότους.

Και για να μή θεωρηθεί άστοχη η σύγκριση Εικονομαχίας και Οικουμενισμού προλαβαίνουμε εδώ να πούμε ότι ο Οικουμενισμός είναι χειρότερος κατά πολύ της Εικονομαχίας, διότι, εκτός των άλλων σοβαρών δογματικών παρεκκλίσεων, απορρίπτει την προσκύνηση των Αγίων Εικόνων στον χώρο του Προτεσταντισμού και προσβάλλει και υποτιμά τό υπέρτιμο και μοναδικό πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και τήν τιμή των λοιπών Αγίων. Με αυτούς τους εικονομάχους και αγιομάχους, τους εχθρούς της Παναγίας και των Αγίων,

συναγελαζόμαστε και συνυπάρχουμε μέσα στο λεγόμενο «Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών», εξευτελίζοντας την Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία και μεταβάλλοντάς την από «στύλο και εδραίωμα της Αληθείας»[1], από Νύμφη Χριστού και Σώμα Χριστού[2], σε ισάξια και ισότιμη με την πιο μικρή και άθλια προτεσταντική αίρεση[3]. Και μόνο αυτό αρκεί για να απορρίψουμε την ψευδοσύνοδο της Κρήτης, η οποία επαινεί το προτεσταντικό αυτό συνονθύλευμα των αιρέσεων και συνιστά να εξακολουθήσουμε την συμμετοχή μας σ' αυτό και τον εξευτελισμό της Εκκλησίας.

Επί δεκαετίες αποδοκιμάζεται ο Οικουμενισμός.

Δεν πρόκειται εδώ να παρουσιάσουμε όσα αντικανονικά, αντορθόδοξα, αντιπατερικά, αντισυνοδικά συνέβησαν και συμβαίνουν στις σχέσεις μας με τις παλαιές και τις νέες αιρέσεις, τα οποία έπρεπε να είχαν οδηγήσει σε καθαιρέσεις τους παραβάτες των Ιερών Κανόνων και Παραδόσεων και σε συνοδική καταδίκη τους. Επί πολλές δεκαετίες Άγιοι Γέροντες, ομολογητές, αρχιερείς και λοιποί κληρικοί και μοναχοί, σοφοί και νουνεχείς καθηγηταί και μεγάλο μέρος του υγιούς εκκλησιαστικού πληρώματος, ιδιαίτερα το Άγιον Όρος, ζητούσαν και ζητούν να αποχωρήσουμε από τό λεγόμενο «Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών», δηλαδή αιρέσεων, και να καταδικάσουμε την παναίρεση του Οικουμενισμού, όπως αξιεπαίνως το έπραξαν οι εκκλησίες Βουλγαρίας και Γεωργίας. Ακόμη και πρόσφατα το θέμα αυτό ταρασσει τις συνειδήσεις όσων γνωρίζουν το μέγεθος αυτής της εκκλησιολογικής εκτροπής.

Για τον λόγο αυτό η «Σύναξη Ορθοδόξων Κληρικών και Μοναχών» εκφράζοντας αυτή την μακροχρόνια ανησυχία και αγωνία, συνέταξε και εκυκλοφόρησε το 2009 την «Ομολογία Πίστεως κατά του Οικουμενισμού», ένα ιστορικό όντως κείμενο, πού τό υπέγραψαν ευάριθμοι αρχιερείς, εκατοντάδες κληρικών και μοναχών και χιλιάδες πιστών, στο οποίο οι τίτλοι των σχετικών ενοτήτων λέγουν τά εξής:

- 1) Φυλάττουμε αμετακίνητα και απαραχάρακτα όσα οι Σύνοδοι και οι Πατέρες θέσπισαν.
- 2) Διακηρύσσουμε ότι ο Παπισμός είναι μήτρα αιρέσεων και πλανών.
- 3) Τά ίδια ισχύουν, σε μεγαλύτερο βαθμο, για τόν Προτεσταντισμό, ο οποίος ως τέκνο του Παπισμού κληρονόμησε πολλές αιρέσεις, προσέθεσε δε πολύ περισσότερες.
- 4) Ο μόνος τρόπος για να αποκατασταθεί η κοινωνία μας με τούς αιρετικούς είναι η εκ μέρους τους αποκήρυξη της πλάνης και η μετάνοια, ώστε να υπάρξει αληθινή ένωση και ειρήνη· ένωση με τήν αλήθεια και όχι με την πλάνη και την αίρεση.
- 5) Εφ' όσον οι αιρετικοί εξακολουθούν να παραμένουν στην πλάνη, αποφεύγουμε την μετ' αυτών κοινωνία, ιδιαίτερα τις συμπροσευχές.
- 6) Μέχρι των αρχών του 20ου αιώνας η Εκκλησία είχε σταθερά και αμετάβλητα απορριπτική και καταδικαστική στάση έναντι όλων των αιρέσεων.
- 7) Ο διαχριστιανικός συγκρητισμός που υιοθέτησε και ενεθάρρυνε το Οικουμενικό Πατριαρχείο πρώτο, διευρύνθηκε τώρα και σέ διαθρησκειακό συγκρητισμό, ο οποίος εξισώνει όλες τις θρησκείες με τη μοναδική θεόθεν αποκαλυφθείσα από τον Χριστό θεοσέβεια καίζωή.
- 8) Εμείς πιστεύουμε και ομολογούμε ότι μόνον εν τω Χριστώ υπάρχει η δυνατότης σωτηρίας. Οι θρησκείες του κοσμου και οι αιρέσεις οδηγούν στην απώλεια.
- 9) Υπάρχουν βέβαια και συλλογικές ευθύνες, και κυρίως των οικουμενιστικών φρονημάτων Ιεραρχών και Θεολόγων μας, απέναντι στο ορθόδοξο πλήρωμα και στο ποιμνιό τους[4].

Οικουμενισμός νομιμοποιείται και εισάγεται στην Εκκλησία.

Ο πολεμούμενος προηγουμένως Οικουμενισμός και καταδικαζόμενος από την αγρυπνούσα ορθόδοξη συνείδηση, έχει αποκτήσει για πρώτη φορά συνοδική κατοχύρωση, η οποία βέβαια αλλάζει ολοκληρωτικά το εκκλησιολογικό τοπίο και θέτει όλους προ των ευθυνών μας. Δεν είναι ίδια η κατάσταση πριν από την «Συνόδο» και μετά από αυτήν. «Δεν είναι ο περσινός καιρός ο φετεινός χειμώνας», όπως έλεγαν οι αγωνιστές του 1821 μπροστά στην επικίνδυνη στρατιά του Δράμαλη. Με νύχια και μέ δόντια προσπαθούν οι υποστηρικτές της «Συνόδου» να δικαιολογήσουν τά αδικαιολόγητα. Και επειδή δέν διαθέτουν θεολογικά επιχειρήματα, για να καλύψουν τα θεολογικά και κανονικά αποπήματα, υβρίζουν, συκοφαντούν και διώκουν όσους αντιδρούμε, εξωτερικεύοντας την εσωτερική τους σύγχυση και εμπάθεια.

Η αποδοχή της «Συνόδου» μεταφέρει τον Οικουμενισμό μέσα στην Εκκλησία και δεν αρκεί η αποσιώπηση ή απόκρυψη των αποφάσεών της, αλλά απαιτείται η συνοδική καταδίκη τους. Ας σημειωθεί επίσης ότι η μνημόνευση των επισκόπων «επ' εκκλησίαις» δεν είναι απροϋπόθετη, αλλά συναρτάται προς την ορθόδοξη πίστη τους και δείχνει ότι ο μνημονεύόμενος και οι μνημονεύοντες έχουν την ίδια πίστη[5].

Τι δέον γενέσθαι; Διακοπή Μνημοσύνου.

Και τώρα που βρισκόμαστε; Τι δέον γενέσθαι; Θα αφήσουμε την ασθένεια του Οικουμενισμού νά λυμπαίνεται το σώμα της Εκκλησίας; Ήδη έχει προσβάλει από καιρό μεγάλο μέρος της εκκλησιαστικής ιεραρχίας και της θεολογικής επιστήμης με πρωταγωνιστή στη διάδοση της νόσου το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Δικαιολογημένα οι Αγιορείτες και κάποιοι αρχιερείς των λεγομένων «Νέων Χωρών» διέκοψαν το μνημόσυνο του ονόματος του Αθηναγόρα κατά τα έτη 1969-1972, το οποίο καλή τη πίστει επανέλαβαν το 1973 με την άνοδο στο θρόνο του σεμνού και ταπεινού Δημητρίου, διαψευσθέντες όμως, διότι και αυτός ακολούθησε τα βήματα του προκατόχου του. Ο σημερινός οικουμενικός πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος ξεπέρασε τους προκατόχους του σε αιρετικά καί αντορθόδοξα τολμήματα. Φρίττει και ιλιγγιά κανείς, όταν αναγινώσκει αιρετικές δηλώσεις του ή στην πράξη ιεροκανονικές παραβάσεις με συμπροσευχές και άλλα.

Ό,τι όμως μέχρι τώρα και αν έλεγαν και έπρατταν ο πατριάρχης και οι συν αυτώ ήσαν προσωπικές τους γνώμες, δεν είχαν εκκλησιαστική επικύρωση. Αδυνατούσαν να τις παρουσιάσουν ως διδασκαλία της Εκκλησίας. Με τήν ψευδοσύνοδο της Κρήτης αυτό έχει ανατραπεί. Στο υψηλότερο επίπεδο αυθεντίας και περιφανείας, επ' όρους υψηλού καί επηρμένου, στο συνοδικό επίπεδο, οι αιρέσεις γαυριούν και καυχώνται ότι είναι εκκλησίες, ο διαχριστιανικός και διαθρησκευτικός Οικουμενισμός του Αντιχρίστου, το μυστήριο της ανομίας θρονιάστηκε στον ναό του Θεού, τα κελεύσματα της συνόδου διαβάστηκαν μέσα στους ναούς και διανεμήθηκαν από χέρια επισκόπων και ιερέων.

Αγιορείτες μοναχοί σε Μοναστήρια, σκήτες και σέ κελλιά, αφού είδαν ότι η επίσημη Αγιορειτική Κοινότητα σιωπά και συμπορεύεται, διέκοψαν ήδη το μνημόσυνο του πατριάρχου Βαρθολομαίου, ακολουθώντας την σταθερή παράδοση της Εκκλησίας στην αντιμετώπιση των αιρέσεων. Δεν άντεχε η συνείδησή τους να μνημονεύουν το όνομα του Βαρθολομαίου ως αρχιεπισκόπου στις ιερές ακολουθίες και να δηλώνουν με αυτό ότι έχουν την ίδια πίστη, ότι συμφωνούν με τα αιρετικά του φρονήματα και με την ψευδοσύνοδο της Κρήτης.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την μνημόνευση του ονόματος του επισκόπου είναι να ορθοδοξεί, να ορθοτομεί τον λόγο τής αληθείας.

Ασφαλώς είναι σημαντική και επιφανής η θέση του επισκόπου στην Εκκλησία, και όλοι την σεβόμεθα και την αναγνωρίζουμε, και δέν χρειάζεται να μάς αραδιάζουν οι οικουμενιστές γνωστά κείμενα από τους Αγίους Πατέρες και τους Ιερούς Κανόνες. Όλα αυτά ισχύουν υπό την απαραίτητη προϋπόθεση ότι ο επίσκοπος ορθοδοξεί, ότι ορθοτομεί τον λόγο της αληθείας, ότι δεν κηρύσσει αίρεση. Όταν κηρύσσει αίρεση, διακόπτουμε κάθε σχέση μαζί του και κοινωνία και δεν τον μνημονεύουμε στις ιερές ακολουθίες. Ας ξεκολλήσουν κάποιοι από την καινοτομία του επισκοποκεντρισμού· τα μυστήρια τελούνται στο όνομα του Χριστού και της Αγίας Τριάδος, και όχι στο όνομα του επισκόπου, κατά την αμάρτυρη και βλάσφημη Ζηζιούλια-εκκλησιολογία. Δεν υπάρχει υποχρέωση και καθήκον υπακοής στον αιρετικό επίσκοπο· υπάρχει κακή υπακοή και αγία ανυπακοή. Αν συνέβαινε το αντίθετο, δεν θα υπήρχε σήμερα η Εκκλησία, διότι οι κατά καιρούς αιρετικοί πατριάρχες, επίσκοποι και λοιποί κληρικοί θα είχαν επιβάλει με τόσες αιρετικές συνόδους που συνεκάλεσαν, με την βοήθεια μάλιστα αιρετικών αυτοκρατόρων, την αίρεση, και θα εθριάμβευε το σκότος της πλάνης και της αγνωσίας του Θεού. Αυτό επιθυμούν όσοι και σήμερα διώκουν, αλλά και όσοι επικρίνουν τους δήθεν ανυπάκουους και απείθαρχους κληρικούς. Ας ξαναδιαβάσουν προσεκτικά τους Κανόνες, τον 31ο και 33ο Αποστολικό, τον 2ο της εν Αντιοχείας συνόδου, τον 33ο της εν Λαοδικείας συνόδου και τον 15ο της Πρωτοδευτέρας Συνόδου του Μ. Φωτίου, και άς μην επικαλούνται άσχετους κανόνες, αποδεικνύοντας και την θεολογική τους αμάθεια. Η ψευδοσύνοδος της Κρήτης και όσοι την υποστηρίζουν φανερά και απροκάλυπτα, «γυμνή τη κεφαλή», εμπίπτουν στον 15ο Κανόνα της Πρωτοδευτέρας. Σε αυτόν αντί νά τιμωρούνται, επαινούνται και τιμώνται οι ιερείς που διακόπτουν το μνημόσυνο του αιρετικού επισκόπου[6].

Δεν πρέπει να λέμε ψεμματα μπροστά στην Αγία Τράπεζα.

Ως προς τον πατριάρχη Βαρθολομαίο και προ της «Συνόδου» ήταν δικαιολογημένη η διακοπή μνημοσύνου, πολύ περισσότερο μετά από αυτήν, διότι αυτός ήταν ο πρωτουργός και πρωτεργάτης. Είναι συγκλονιστικό καί ακαταμάχητο το επιχείρημα των Αγιορειτών Πατέρων στην επιστολή πού έστειλαν προς τον αυτοκράτορα Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγο, ο οποίος μετά την ψευδοένωση της Λυών (1273) τους επέζε να μνημονεύουν στην Θ. Λειτουργία το όνομα του πάπα. Αποκρούοντες αυτήν την απαίτηση αντιτείνουν: Πως είναι δυνατόν, ενώ η Αγία Γραφή μάς συνιστά ούτε στον δρόμο να χαιρετούμε τους αιρετικούς, ούτε να τους δεχόμαστε σε κοινές οικίες, εμείς να τους εισάγουμε μέσα στους ναούς, όταν στην φρικτή και μυστική τράπεζα θύεται και σφαγιάζεται αθύτως ο Υιός του Θεού; Μόνον από τον Άδη θα μπορούσε να εκπορευέται φωνή πού μνημονεύει τον εχθρό του Θεού, τον πάπα. Αν ο απλός χαιρετισμός των αιρετικών μας κάνει κοινωνούς της αιρέσεως, πόσο περισσότερο ισχύει αυτό για την φωνητικά ισχυρή μνημόνευσή του, όταν τελούνται τα θεία και φρικτά μυστήρια; Και άν ο Χριστός, ο επί της Αγίας Τραπέζης κείμενος, είναι η αυτοαλήθεια, πως θα δεχθεί το μεγάλο ψεύδος, το να συμπαραθέτουμε τον πάπα ως ορθόδοξο πατριάρχη με τους λοιπούς ορθοδόξους πατριάρχες; Την ώρα των φρικτών μυστηρίων θα παίζουμε θέατρο και θα παρουσιάζουμε το ανύπαρκτο ως υπαρκτό, την αίρεση ως Ορθοδοξία; Πως θα τα ανεχθεί αυτά η ορθόδοξη ψυχή και δεν θα διακόψει την κοινωνία προς αυτούς που μνημονεύουν και δεν θα τούς θεωρήσει ως καπήλους και εκμεταλλευτές των θείων;[7]

Και στό σημείο αυτό οι Αγιορείτες Πατέρες εξηγούν για ποιο λόγο μνημονεύουμε το όνομα του αρχιερέως κατά την Θεία Λειτουργία. Αυτό γίνεται, όχι γιατί χωρίς την μνημόνευση του ονόματος του αρχιερέως δεν επιτελείται το μυστήριο, κατά την σφαλερή γνώμη μερικών συγχρόνων, αλλά για να φανεί η «τέλεια συγκοινωνία», η ταυτότητα πίστεως του μνημονεύοντος και του μνημονευομένου. Αναφέρουν μάλιστα και την εξήγηση της Θείας Λειτουργίας του Θεοδώρου Ανδίδων, σύμφωνα με την οποία ο ιερούργος αναφέρει το όνομα του αρχιερέως για να δείξει ότι κάνει υπακοή στον προιστάμενό του, ότι έχει την ίδια πίστη με αυτόν και ότι είναι διάδοχος των θείων μυστηρίων[8].

Ορθώς, λοιπόν, και σύμφωνα με τους Ιερούς Κανόνες και την Παράδοση της Εκκλησίας οι Αγιορείτες διέκοψαν παλαιά το μνημόσυνο του επισκόπου τους, του Αθηναγόρα, και οι σημερινοί κελλιώτες το μνημόσυνο του Βαρθολομαίου. Ορθώς επίσης έπραξαν το 1970 οι τρεις αρχιερείς των «Νέων Χωρών», δηλαδή οι μητροπολίτες Ελευθερουπόλεως Αμβρόσιος, Φλωρίνης Αυγουστίνος και Παραμυθίας Παύλος, που διέκοψαν επίσης το μνημόσυνο του Αθηναγόρα, χωρίς να ελεγχθούν ή να επιτιμηθούν από την Ιερά Σύνοδο τότε. Τώρα τρέμουν και δειλιούν και δεν θέλουν ούτε να ακούσουν την λέξη Διακοπή Μνημοσύνου η Αποτείχιση, την ώρα που ο Βαρθολομαίος υπερέβη όλα τα εκκλησιολογικά όρια και εισήγαγε με τήν ψευδοσύνοδο της Κρήτης την παναίρεση του Οικουμενισμού μέσα στον ιερό χώρο της Εκκλησίας, όπως εισήγαγε τον πάπα και άλλους αιρετικούς μέσα στο θυσιαστήριο την ώρα της Επιτελέσεως της Θείας Μυσταγωγίας.

Στην κατηγορία αυτή τών οικουμενιστών επισκόπων ανήκετε ολοφάνερα και σείς, Σεβασμιώτατε κ. Δαμασκηνέ. Όση προσπάθεια και αν καταβάλλετε, σεις και οι άλλοι επίσκοποι, να εξωραϊστείτε την ψευδοσύνοδο, δεν πρόκειται να τό επιτύχετε, διότι αυτή δεν είναι ούτε αγία, ούτε μεγάλη, ούτε σύνοδος, όπως προκύπτει από την αληθή μαρτυρία του πληρώματος της Εκκλησίας.

Επειδή λοιπόν εμπίπτετε σε όσα περί επισκόπων που κηρύσσουν αίρεση διαλαμβάνει ο 15ος Κανών της Πρωτοδευτέρας Συνόδου του Μ. Φωτίου (861), συνοψίζοντας την Αποστολική και Πατερική Παράδοση, γι' αυτό διακόπτουμε την μνημόνευση του ονόματός σας κατά τις ιερές ακολουθίες συμβολικά από σήμερα Κυριακή της Ορθοδοξίας. Δεν ανέχεται η ιερατική μας συνείδηση η μεν Εκκλησία διά των Αγίων Πατέρων και των Αγίων Συνόδων να καταδικάζει σήμερα όλες τις αιρέσεις και τους εικονομάχους, σείς όμως να αναγνωρίζετε τις αιρέσεις ως εκκλησίες και να συναποτελείτε με τούς εικονομάχους Προτεστάντες το «Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών». Μνημονεύοντας το όνομά σας δηλώνουμε ότι είμαστε και εμείς οικουμενιστές, ότι έχουμε την ίδια πίστη με σας και ψευδόμαστε ενώπιον της Αληθείας, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, του θύοντος και θυομένου επί της Αγίας Τραπέζης, όπως ψεύδονται τώρα και όλοι οι επίσκοποι παλαιάς και νέας Ελλάδος ισχυριζόμενοι εκφώνως ότι ο πατριάρχης Βαρθολομαίος ορθοτομεί τον λόγο της αληθείας.

Θα χαρούμε πολύ, αν, εφαρμόζοντας και σείς τους Ιερούς Κανόνες, ιδιαίτερα τον 15ο της Πρωτοδευτέρας, μας επαινέσετε για τους αγώνες υπέρ της ευσεβείας η τουλάχιστον μας αφήσετε να επιτελούμε τό λειτουργικό έργο στις ενορίες μας. Έτσι έπραξε ο πατριάρχης Αθηναγόρας, όταν οι Αγιορείτες του έκοψαν το μνημόσυνο. Δεν έλαβε κανένα μέτρο εναντίον τους και έτσι αποφεύχθηκαν τα σχίσματα, τά οποία θα είχαν αποφευχθεί και αν, μετά την μεταρύθμιση τού Ημερολογίου, η Εκκλησία άφηνε όσους ήθελαν να ακολουθούν το παλαιό Ημερολόγιο μέσα στους κόλπους της, όπως άφησε και πολλές τοπικές εκκλησίες και το Άγιον

Όρος. **Αν αρχίσετε τις διώξεις, σείς θα είσθε παραβάτης των Ιερών Κανόνων και δημιουργός σχισματικών καταστάσεων.** Εμείς δεν θα προκαλέσουμε σχίσμα, διότι δεν θα προσχωρήσουμε σε σχισματική ομάδα, ούτε θα μνημονεύουμε άλλον επίσκοπο. Θα αναμένουμε μετά καλών ελπίδων να επαναλάβουμε το μνημόσυνό σας, όταν δημοσίως και «επ' εκκλησίαις» καταδικάσετε τις αιρέσεις του Μονοφυσιτισμού, του Παπισμού, του Προτεσταντισμού, την παναίρεση του Οικουμενισμού και απορρίψετε την σύνοδο της Κρήτης. Αν παραμείνετε στα οικουμενιστικά σας φρονήματα, δεν θέλουμε του λοιπού να έχουμε καμμία κοινωνία μαζί σας, ακολουθώντας τον άτλαντα της Ορθοδοξίας, τον Άγιο Μάρκο τον Ευγενικό, ο οποίος συνοψίζοντας την συνοδική και πατερική παράδοση της Εκκλησίας έλεγε ότι «όλοι οι διδάσκαλοι της εκκλησίας, όλες οι σύνοδοι και όλη η Αγία Γραφή μάς παρακινούν να αποφεύγουμε τους ετεροδόξους και να μὴν έχουμε κοινωνία μαζί τους»[9]. Συνιστούσε να αποφεύγουμε τους λατινόφρονες, αντίστοιχους των σημερινών οικουμενιστών, όπως φεύγει κανείς από τα φίδια[10]. Είχε την πεποίθηση ότι όσο απομακρύνεται από τόν λατινόφρονα πατριάρχη και τους ομοίους του τόσο προσεγγίζει προς τον Θεό και τους Αγίους, και όταν χωρίζεται από αυτούς, ενώνεται με την Αλήθεια και τους Αγίους Πατέρες και Θεολόγους της Εκκλησίας[11].

Εμείς ως μικροί ποιμένες πράξαμε το καθήκον μας. Ευχόμαστε και σείς ως μεγαλοποιούμενας να πράξετε ό,τι σας φωτίσει ο Θεός.

Με σεβασμό στην αρχιερωσύνη σας.

Πρωτοπρεσβύτερος Γαβριήλ Μαζανάκης

Πρεσβύτερος Εμμανουήλ Σαρρής

Πρεσβύτερος Σπυρίδων Δαμανάκης

Πρεσβύτερος Παύλος Μαζανάκης

(η επιστολή δόθηκε στους επισκόπους όπου υπάγονται οι πατέρες, δηλαδή στον Σεβ. Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Δαμασκηνό, στον Σεβ. Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ευγένιο, και στον Σεβ. Λάμπης και Σφακίων κ. Ειρηναίο.)

[1] . Α΄ Τιμμ. 3, 15.

[2] . Α΄ Κορ. 12, 27. Εφ. 1, 23 και Εφ. κεφ. 4 και 5.

[3] . Βλ. Απολογία πατριάρχου Ιωσήφ προς τον αυτοκράτορα Μιχαήλ Η΄ Παλαιόγον, εν V.LAURENT –J.DARROUZES,Dossier Grec de l' Union de Lyon 1273---1277), Paris 1976, σ. 289: «Διά τούτο και ημείς, ητούΧριστούεκκλησία, ήνεαυτώνύμφην “αμμωμον” και αμίαντον εμνηστεύσατο, φυλάξασθε από του μιάσματος τούτου, παρακαλώ, τούτών Ιταλών· μη προσάψωμεν εαυτοίς τον εκ τούτου μiasμον, και αποστραφή ημάς ο των ψυχών νυμφίοςκαί αιωνίως καταισχνώμεθα. “Μη δώμεντόπον τω διαβόλω”». Ο πατριάρχης Ιωσήφ είναι άγιος της Εκκλησίας και εορτάζει στις 30 Οκτωβρίου.

[4] . ΣΥΝΑΞΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ,Ομμολογία Πίστεως κατά του Οικουμενισμού, Ιούλιος 2009.

[5] . Το κείμενο εις Θεοδορμία 18 (2016) 495-502.

[6]. Κανών 31ος Αγίων Αποστόλων: Εί τις Πρεσβύτερος, καταφρονήσας του ιδίου Επισκόπου, χωρίς συναγάγει, και θυσιαστήριον έτερον πήξει, μηδέν κατεγνωκώς του Επισκόπου εν ευσεβεία, και δικαιοσύνη, καθαιρείσθω, ως φίλαρχος. Τύραννος γάρ εστιν· ωσαύτως δεν και οι λοιποί Κληρικοί, και όσοι αν αυτώ προσθώνται, οι δε λαικοί αφοριζέσθωσαν. Ταύτα δε μετά μίαν, και δευτέραν και τρίτην

παράκλησιν του Επισκόπου, γινέσθω».

Κανών 15ος Πρωτοδευτέρας Συνόδου: «Τα ορισθέντα περί Πρεσβυτέρων και Επισκόπων και Μητροπολιτών, πολλώ μάλλον επί Πατριαρχών αρμόζει. Ὅστε εἰ τις Πρεσβύτερος, ἢ Επίσκοπος, ἢ Μητροπολίτης τολμήσῃ ἀποστήναι τῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον Πατριάρχην κοινωνίας, καὶ μὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὠρισμένον καὶ τεταγμένον, ἐν τῇ θείᾳ Μυσταγωγίᾳ, ἀλλὰ πρὸ ἐμφανείας συνοδικῆς καὶ τελείας αὐτοῦ κατακρίσεως, σχίσμα ποιήσῃ· τούτον ὠρισεν ἡ ἀγία Σύνοδος πάσης ἱερατείας παντελῶς ἀλλότριον εἶναι, εἰ μόνον ἐλεγχθεῖ τούτο παρανομήσας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐσφράγισται τε καὶ ὠρίσται περὶ τῶν προφάσει τινῶν ἐγκλημάτων τῶν οἰκείων ἀφισταμένων προέδρων, καὶ σχίσμα ποιούντων, καὶ τὴν ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας διασπώντων. Οἱ γὰρ δι' αἵρεσίν τινα παρὰ τῶν ἀγίων Συνόδων, ἡ Πατέρων, κατεγνωσμένην, τῆς πρὸς τὸν πρόεδρον κοινωνίας εαυτοῦς διαστέλλοντες, ἐκείνου δηλονότι τὴν αἵρεσιν δημοσίᾳ κηρύττοντος, καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐπ' Ἐκκλησίας διδάσκοντος, οἱ τοιοῦτοι οὐ μόνον τὴν κανονικὴν ἐπιτιμήσει οὐχ ὑπόκεινται πρὸ συνοδικῆς διαγνώσεως εαυτοῦς τῆς πρὸς τὸν καλούμενον ἐπίσκοπον κοινωνίας ἀποτεριχίζοντες, ἀλλὰ καὶ τῆς πρεπούσης τιμῆς τοῖς ὀρθοδόξοις ἀξιωθήσονται. Οὐ γὰρ Επισκόπων, ἀλλὰ ψευδεπισκόπων καὶ ψευδοδιδασκάλων κατέγνωσαν, καὶ οὐ σχίσματι τὴν ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας κατέτεμον, ἀλλὰ σχισμάτων καὶ μερισμῶν τὴν Ἐκκλησίαν ἐσπούδασαν ρύσασθαι».

[7] . Ἐπιστολὴ ὁμολογητικῆ τῶν Ἀγιορειτῶν πρὸς τὸν βασιλέα Μιχαὴλ Παλαιολόγον, ἐν V. LAURENT – J.DARROUZES, Dossier Grec, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 397---399.

[8] . Αὐτόθι, σελ. 399: «Ἄνωθεν γὰρ ἡ τοῦ Θεοῦ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τὴν ἐπὶ τῶν ἀδύτων ἀναφορὰν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρχιερέως συγκοινωνίαν τελείαν ἐδέξατο τούτο· γέγραπται γὰρ ἐν τῇ ἐξηγήσει τῆς θείας λειτουργίας ὅτι ἀναφέρει ὁ ἱερουργὼν τὸ τοῦ ἀρχιερέως ὄνομα, “δεικνύων καὶ τὴν πρὸς τὸ ὑπερέχον ὑποταγὴν καὶ ὅτι κοινωνός αὐτοῦ τῆς πίστεως καὶ τῶν θείων μυστηρίων διάδοχος”». ΘΕΟΔΩΡΟΥ ἐπισκόπου Ἀνδίδων, Προθεωρία κεφαλαιώδης περὶ τῶν ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ γινομένων συμβόλων καὶ μυστηρίων 32, PG 140, 460-461: «Εἶτα ἡ ἐκφώνησις· Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν· ἀφ' ἧς δέικνυται ὑποταγὴ ἡ πρὸς τὸ ὑπερέχον καὶ ὅτι τούτου μνημονευομένου τοῦ ἀρχιερέως κοινωνός ἐστὶ καὶ ὁ προσφέρων τῆς πίστεως καὶ τῆς παραδόσεως τῶν μυστηρίων διάδοχος, ἀλλ' οὐχὶ καινός τις μύστης ἡ ευρετὴς τῶν παρ' αὐτοῦ προσφερομένων συμβόλων».

[9]. ΜΑΡΚΟΥ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ, Ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐκτεθείσα ἐν Φλωρεντίᾳ 5, Patrologia Orientalis 17, 442: «Ἄπαντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλοι, πάσαι αἱ σύνοδοι καὶ πάσαι αἱ θεαὶ Γραφαὶ φεύγειν τοὺς ἑτερόφρονας παραινοῦσι καὶ τῆς αὐτῶν κοινωνίας δίστασθαι».

[10] Τοῦ αὐτοῦ, Ἐγκύκλιος τοῖς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς καὶ τῶν νήσων εὐρισκομένοις Χριστιανοῖς 6, ἐν ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΜΙΡΗ, Τα Δογματικὰ καὶ Συμβολικὰ Μνημεῖα τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, Ἀθήναι 1960 ,τομὸς Α', σελ.427: «Φευκτέον αὐτοῦς, ὡς φεύγει τὶς ἀπὸ ὀφews, ὡς αὐτοῦς ἐκείνους ἢ κακείνων πολλῶ χειρόνας, ὡς χριστοκαπήλους καὶ χριστεμπόρους».

[11]. Τοῦ αὐτοῦ, Λόγοι ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ, Patrologia Orientalis 17,485: «Πέπεισμαι γὰρ ἀκριβῶς ὅτι ὅσον ἀποδίσταμαι τούτου καὶ τῶν τοιούτων ἐγγίζω τῷ Θεῷ καὶ πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, καὶ ὡσπερ τούτων χωρίζομαι, οὕτως ἐνούμαι τὴν ἀληθείαν καὶ τοῖς Ἁγίοις Πατράσι καὶ Θεολόγοις τῆς Ἐκκλησίας».

<http://www.vimaorthodoxias.gr/nea/diakopi-mnimosinou-mitropoliton-apo-ieris-tis-kritis/>